

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาคั้งนี้ มีสิ่งสำคัญที่จะต้องดำเนินการ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

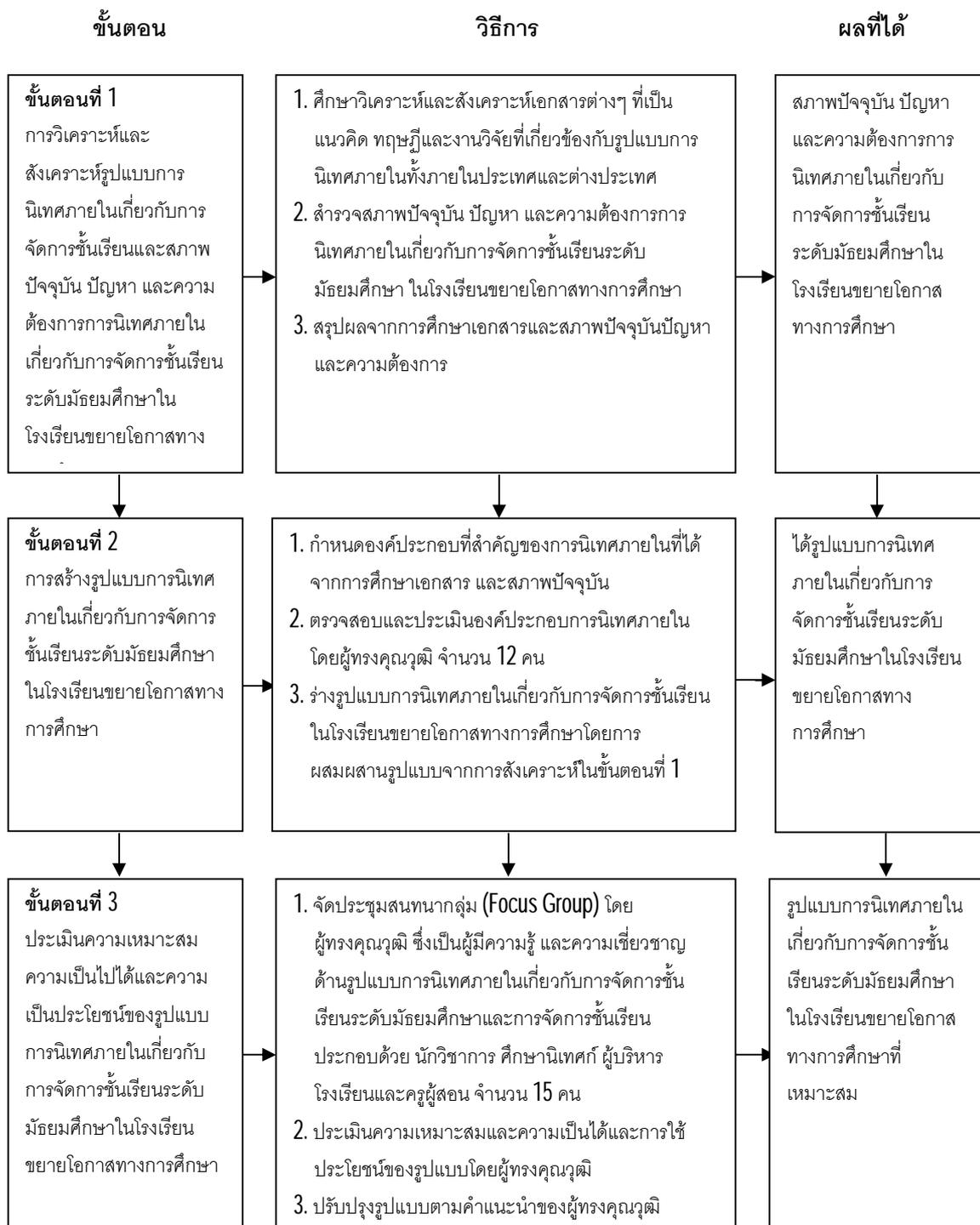
เพื่อให้การดำเนินการวิจัยมีความเหมาะสม ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนโดยการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศภายใน และสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแปรในการศึกษาได้ ดังนี้

- 1.1 การวางแผนการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- 1.2 การให้ความรู้ในสิ่งที่จะทำเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- 1.3 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- 1.4 การสร้างขวัญและกำลังใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- 1.5 การประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
- 1.6 การจัดการชั้นเรียน

2. สสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา คือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ในปีการศึกษา 2555 ทุกโรงเรียน รวม 55 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 165 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 55 คน ครูวิชาการระดับมัธยมศึกษา จำนวน 55 คน และครูผู้สอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษา จำนวน 55 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีค่าน้ำหนัก 5 ระดับ ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 102) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิดสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา วิเคราะห์โดยการสรุปประเด็นหลอมรวมประเด็นสำคัญๆ

2.3 วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2.3.1 ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2.3.2 นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.3.3 สร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จากกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาในเอกสาร

2.4 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.4.1 นำแบบสอบถามฉบับร่าง นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วจึงนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์การนิเทศการศึกษาและการจัดการชั้นเรียนตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้อง โดยการวิเคราะห์ค่า IOC (Item Objective Congruence Index) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อแล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2549: 201-203)

2.4.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแต่ละด้านและทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 99)

2.4.3 นำแบบสอบถามดังกล่าวไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบขั้นสุดท้ายและให้ความเห็นชอบ

2.4.4 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง พร้อมนำเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลจากครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างละเอียดและครบถ้วนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการการนิเทศภายใน เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและปัญหาในการวิจัย ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยวิธีการตามลำดับดังต่อไปนี้

2.5.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เพื่อขอความร่วมมือจากครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 165 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

2.5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญทุกโรงเรียน

2.5.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการซึ่งแบบสอบถามที่เป็นแบบสำรวจรายการ โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนที่เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 103) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการเป็นองค์ประกอบ การนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

มีการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ได้จากการศึกษาเอกสารและใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการ

2. ตรวจสอบองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ จำนวน 12 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ขององค์ประกอบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบตรวจสอบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ขององค์ประกอบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ขององค์ประกอบของการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน เกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ขององค์ประกอบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นแบบตรวจสอบมาตราส่วนประมาณค่า ใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนเกณฑ์ออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 102) ดังนี้

"5" หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้มากที่สุด

"4" หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้มาก

"3" หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ปานกลาง

"2" หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้น้อย

"1" หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้น้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนเกณฑ์การให้คะแนนความเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103)

4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้มากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้มาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้น้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้น้อยที่สุด

3. การร่างรูปแบบครั้งที่ 1 ดำเนินการโดยร่างรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยการผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบการนิเทศภายในที่ได้จากการตรวจสอบแล้วในเบื้องต้นในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ซึ่งองค์ประกอบของร่างรูปแบบที่กำหนดขึ้น ประกอบด้วย

3.1 วัตถุประสงค์

3.2 หลักการ

3.3 กลไกการดำเนินการ

3.4 วิธีดำเนินการ

3.5 การประเมินผล

3.6 และเงื่อนไขความสำเร็จ

4. ตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบ

4.1 ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบองค์ประกอบในข้อที่ 1 เพื่อขอคำแนะนำข้อเสนอนะและข้อสังเกตเพิ่มเติม

4.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. การร่างรูปแบบครั้งที่ 2 ของการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบครั้งที่ 1 หลังจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของความเป็นไปได้ของรูปแบบ และนำข้อเสนอนะเพิ่มเติมและข้อสังเกตแต่ละด้านของรูปแบบการนิเทศ

ภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ให้เป็นร่าง รูปแบบครั้งที่ 2 ของรูปแบบ และนำเสนอเพื่อให้ได้รูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการ ชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

มีรายละเอียดในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินผลรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการ ชั้นเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้มีความรู้ และความเชี่ยวชาญ ด้านรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน การนิเทศภายในและการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย นักวิชาการศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รวมจำนวน 15 คน (รายชื่อ ในภาคผนวก)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบโดยเป็นแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนประเมินความ เหมาะสมรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากการจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 15 คน ในวันที่ 18 เดือนเมษายน พ.ศ. 2556 ณ โรงแรมฝ้ายขิดอานาจเจริญ เพื่อ วิพากษ์รูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิหลังจากการวิพากษ์รูปแบบ ในด้านวัตถุประสงค์ หลักการ กลไกการ ดำเนินการ วิธีดำเนินการ การประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จโดยใช้แบบสอบถาม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน เป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า ใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การ ตรวจสอบให้คะแนน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนเกณฑ์ออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งกำหนดค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 102) ดังนี้

"5" หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับมากที่สุด

"4" หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับมาก

"3" หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับปานกลาง

"2" หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับน้อย

"1" หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับน้อยที่สุด

4. การแปลความหมายของคะแนนเกณฑ์การให้คะแนนความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103)

4.51-5.00 หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบในระดับน้อยที่สุด

5. การปรับปรุงรูปแบบ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะและข้อสังเกตที่ได้จากการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบยิ่งขึ้น ในลักษณะหลอมรวมบูรณาการและประยุกต์ใช้เพื่อนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ "รูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา"